

[Vanggaard.]

Fugtighed o. s. v. — men det er naturligtvis kun et Forslag.

Og angaaende det nye: hvor meget er saa ikke allerede udskudt, opmagasineret eller overført til Glyptoteket i de senere Aar. Jeg talte om en samlet Udstilling af de sidste 10 Aars Erhvervelser. Hvis Rigsdagen saa en saadan Samling, tror jeg, den vilde forfærdes — saa det er maaske ikke værd at udsætte os for den Sindsbevægelse —; men jeg synes, vi maatte kunne samle os om een Ting, som jeg gerne vil henstille til den højtærede Undervisningsminister, nemlig at hvert Aars Indkøb blev udstillet i en særlig Udstilling, inden de blev indlemmet i Museet, og at Prisen paa hvert Kunstværk blev anført. Det kongelige Bibliotek er i Stand til at lave Særudstillinger hvert Øjeblik, men man kan jo ikke saadan gaa og se paa Bøger. Man kan jo godt sige, at Billederne ikke er unddraget Offentligheden, naar de er hængt op i et Museum, men i adskillige Tilfælde er de, som nævnt, opmagasineret. Men jeg synes, det var et rimeligt Krav, at Offentligheden fik Adgang til at se hvert Aars Indkøb samlet, og hvad de enkelte Ting har kostet.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde, at min Kritik var kommet 10 Aar for sent. Jeg maa sige: bedre sent end aldrig, men for øvrigt kan jeg ikke se, at den er kommet for sent. Det synes at blive galere og galere. Jeg tænker, at en Del af det høje Tings-Medlemmer har været paa Efteraarsudstillingen paa Charlottenborg. Der var meget god Kunst der, men der vil man sikkert ogsaa have set f. Eks. Jennerts Tivolibilleder. Jeg tror ikke, der behøves nogen Kommentar her, jeg tror, Billederne taler for sig selv. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har set de Billeder, tror jeg ikke, han vil fastholde, at der ikke var Anledning til at fremsætte den Kritik, jeg har fremsat.

Den højtærede Minister sagde, at der mellem den gamle Kunst ogsaa var meget daarligt Bras, men det ser man ikke, naar man gaar paa Museet. Det er rigtigt; og det er netop det interessante ved det. Den Slags Ting gik til Bunds eller blev solgt for de Penge, der nu kunde faas for det; men det blev ikke købt af Staten, ikke støttet af den. Det er Forskellen. Men for Resten var der den Fordel ved de Billeder, at man som oftest var i Stand til at se, hvad de forestillede; selv om Udførelsen var daarlig.

Vi staar nu overfor et Direktørskifte ved Statens Museum for Kunst; og jeg haaber, det skal lykkes den højtærede Mini-

ster at finde en Mand, der baade har den fornødne Viden og Kunstforstand og ogsaa Retsind og Villie til at gøre Ret og Skel til alle Sider.

Endelig fremsatte den højtærede Minister nogle Bemærkninger om Elevskolen og sagde deri, hvad der jo er rigtigt, at Akademiet har Ansvaret for sine Elever. Den højtærede Minister udtalte følgende:

„Offentligheden kan hvert Aar bedømme de Elevarbejder, og jeg tror, at der ikke mindst i de senere Aar lægges megen Vægt paa, at de unge lærer at kunne deres Ting... Ja, man kan ryste paa Hovedet, men jeg tror virkelig, der lægges Vægt derpaa. Det er Formaålet. I hvilken Grad det lykkes, kan der være delte Meninger om, men jeg tror ogsaa, at indenfor den unge Malerkunst er de Lærere, som leder Undervisningen, paa det rene med, at de unge skal lære at kunne noget, saaledes som Renæssancens Mestre kunde deres Ting. De var Haandværkere ved Siden af at være Kunstnere, og i Kunsten maa sikkert Haandværket aldrig glemmes.“

Jeg tror, det var Ministerens smukke og gode Ønske om, hvorledes det burde være.

Det er ganske rigtigt, at Elevskolen udstiller, men jeg vil henstille til den højtærede Undervisningsminister, om det ikke var muligt, at denne Udstilling kunde falde paa en anden Tid. Der udstilles nu i Juni Maaned. Det er en Maaned, da adskillige har Ferie, og Rigsdagen er ikke inde. Om Elevskolens Arbejder kunde blive udstillet under Rigsdagssamlingen, vilde jeg lægge megen Vægt paa, da jeg kunde ønske Offentlighed i det hele, saaledes at der blev lettere Adgang for større Kredse til Udstillingen. Man kan naturligvis rejse herind, hvis man er meget interesseret.

Saa sagde Ministeren:

„Enhver Tid føler Trang til at prøve noget nyt, og under dette vil der dukke mange Sensationsjægere frem, mange Spekulanter i Snobisme — der er mange, der spekulerer i Folks Snobberi —, mange Geschæftsfolk; men alt det skal man ikke fæste Opmærksomheden ved, alt det forsvinder som Dug for Solen, det censurerer Tiden ned i Tilintetgørelse og Ubemærkethed, det forsvinder. Det gode bliver staaende.“

Det er saa sandt, saa sandt. Ministeren nævnte endvidere Eksempler paa, hvordan mange af Fortidens store Kunstnere har døjet og har resigneret i sin Tid. Men saadan er det ikke nu, nu er det modsætnings-